

Színház

A MAGYAR SZÍNHÁZI TÁRSASÁG FOLYÓIRATA

DRÁMAMELLÉKLET 2006. OKTÓBER

Spiró György

PRAH

Komédia

SZEREPLŐK

NŐ
FÉRFI

Színhely: vidéki, lerobbant ház konyhája, voltaképpen hozzátoldott, üvegezett veranda, amelyben még falikút van, PB-palackos gázrezsó, régi, nehézkes asztal és hokedlik, valamint üveges konyhaszekrény; fák, bokrok látszanak odakintről; jobbra, a kertbe vezető üveges ajtó mellett egy vedlett fonott karszék, az ablakpárkányokon befőttek, az ablakban nagy üveg uborka kovászolódik. Nappal

Középkorú Nő házi ruhában krumplit pucol a konyhaasztalnál, a megpucolt krumplit vízzel teli lábosba dobálja. Jön középkorú Férfi jobbról, a kert felől, kezében szatyor

FÉRFI Szia...

NŐ *(felnéz)* Hány óra?!

FÉRFI Kettő lehet, fél három... *(A karosszékbe rakja a szatyrot, leül a másik hokedlire, fújtat)*

NŐ Megijedtem, hogy elnéztem az időt... Mi van, rosszul vagy?

FÉRFI Nem.

NŐ Kirúgtak?

FÉRFI Nem.

NŐ Megszűnt a vállalat?

FÉRFI Nem.

NŐ Hát akkor?

FÉRFI Semmi... Gondoltam, mára elég volt...

Csönd

NŐ Hogyhogy elég volt?

FÉRFI Úgy mindenkől.

NŐ *(feláll, vízzel tölt meg egy lábost a falikútnál, a sparhertre teszi. Állva)* Ilyenkor nincs is busz! Mivel jöttél?! A tehervonattal?!

FÉRFI Megint felszedték a talpfákat, úgyhogy a kanyarban annyira lassít, hogy majdnem meg is áll...

NŐ Hányszor könyörögtem, hogy ne csináld!

FÉRFI Jó, nem szoktam, csak most...

NŐ Így mutatsz példát a gyerekeknek?!

FÉRFI Nem fogják megtudni... Nem látta senki... Nincs itthon valami?

NŐ Micsoda?

FÉRFI Nem tudom, bor, sör, pálinka...

NŐ Nincs. Mi bajod van?

FÉRFI Semmi... *(Feláll, vizet iszik a csapból)*

Nő *(rosszallóan)* Van pohár is!

FÉRFI *(visszaül)* Figyelj... El kell mondanom valamit... Ül le.

NŐ Mégis baj van. *(Leül)*

FÉRFI *(megremeg a hangja)* Az van, hogy én... egy ideje én... én játszom... A lottón...

NŐ Mit csinálsz?

FÉRFI Hát veszek szelvényt... szelvényeket... és kitöltöm...

NŐ Minek?!

FÉRFI Nem tudom, csak úgy jött nekem, egyszerre... Gondoltam, sokat lehetne nyerni...

Csönd

NŐ Mióta csinálsz?

FÉRFI Hát... amióta törleszteni kell...

NŐ Több mint három éve?!
FÉRFI Hát...
NŐ Te meg vagy veszve.
FÉRFI Mért, észrevetted? Kevesebb a kosztpénz? Kenyeret eszem és szalonnát, évek óta! Mért, feltűnt?
NŐ A te koleszterinoddal?!
FÉRFI Én olyan szalonnát eszem, amiben nincs koleszterin!

Csönd

NŐ Megáll az ész!
FÉRFI Jó, mindegy, már vége van...
NŐ Szeded a drága gyógyszer, és közben szalonnát zabálsz?!
FÉRFI Mondom, hogy vége! Soha többé nem eszem szalonnát!
NŐ Mennyit vertél el havonta?
FÉRFI Nem sokat. Öt-hatezret... A hasamon spóroltam meg!
NŐ Én itt garasoskodom, te meg!...
FÉRFI Jó, mindegy, soha többé...
NŐ Téged mutogatni kéne!
FÉRFI Nyertünk! Megnyertük a főnyereményt! (Csönd) Ötösünk van!

Csönd. Férfi elsírja magát. Nő bámul. Csönd

(Szipog és vigyorog, felugrik, járkal) Szombatonként van a húzás, a tévé is adja, de azt sose néztem, nem is lehetett, a kölkök mást néznek, te is mást nézel, gyanús is lett volna... Mindig hétfőn néztem meg a városban, nem szoktam megvenni az újságot, reggel a standnál belenézek, de visszadom... már megszokták... De ma elfelejtettem... Nem jutott eszembe, hogy hétfő van... Mert tegnap be voltam osztva... Csak délben vettem észre, ott hevert egy mai újság az asztalon, a végé előtt, a hamutartó mellett... Ránéztem, és... Jaj istenem!

Csönd

NŐ Mennyi?
FÉRFI Több mint hatszázmillió!

Csönd

NŐ Kétmilliárd szokott lenni.
FÉRFI Csak ha sokáig halmozódik! Nemrég vittek el két és fél milliárdot... Nem elég hatszázmillió?!

Csönd

NŐ Hatszázmillió!... (Csönd) Mutasd!
FÉRFI Nem hoztam el, de láttam a címlapon...
NŐ A szelvényt!
FÉRFI Ja! (A zakója belső bal zsebéből előveszi a tárcáját) Ideraktam a belső zsebbe... Be is gomboltam, nehogy már pont most... Az alsó gomb hiányzik, most láttam... Végig szorítottam, el is zsibbadt a bal karom... Még a vagonban is, valami zsákok között, büdösek voltak... (Megszagolja a zakóujját, a fejét ingatja, kiveszi a tárcából a félbehajtott szelvényt, leteszi az asztalra, kisimítja)

NŐ Hadd nézzem...
FÉRFI Vizes kézzel ne!
NŐ (felugrik, a konyharuhában megtörli a kezét, szemüveget keres, fölteszi, visszaül, óvatosan a kezébe veszi a szelvényt, nézi) Erre a cetlire adnak hatmilliót?
FÉRFI Hatszázmilliót! Hatszázötmillió-háromszáznegyvenkétezet!
NŐ Erre a vacakra?
FÉRFI Erre!
NŐ Hihetetlen...
FÉRFI Mért, a pénz is csak papír!
NŐ Az más, az pénz.
FÉRFI Ez is pénz.
NŐ Ki fogja elhinni, hogy ez pénz?
FÉRFI Hát ők, a bankban, amikor kifizetik...

Nő felugrik, leül, a hajában turkál

Berigliztem a végét, a múlt héten javították, elővettem a szelvényt... Állandó számokat játszottam, az egyik a születési éveink voltak, a tiéd, az enyém meg a gyerekeké, meg az apámé... És pont azon az egyik... Ezen!...
NŐ Jó, csak ne igazsd fel magad, a te vérnyomással!
FÉRFI (fűjtat) Rám tört a szédülés, megijedtem, hogy még le húzom a végén a szelvényt... Beraktam a levéltárcába... Láttod, mégis volt értelme, hogy megvettem a levéltárcát!
NŐ Bőrből!
FÉRFI Bőrből! Azt könnyebb kikutorni, érted, ha beleejtem... Álltam a fülkében, ömlött rólam a víz, a szívem kalapált... Mert ha beleejtem, elmosódik, és nem fogadják el... Még röhgtem is magamban: pont most fogok elpatkolni?! Tiszta infarktus, amit éreztem... Lehajtottam az ülökét, ücsörögtem egy darabig, mélyeket lélegeztem... Attól féltem, hogy nem tudom majd elhúzni a riglit, és nem jön senki, fent kicsi a rés, nem bírok kimászni, éhen veszek... (Csönd) Kijöttem a végéből, de a folyosóról vissza kellett rohannom, rám tört a hígfosás... Aztán előtámolyogtam, látták, hogy én ma már nem fogok rakodni, mondták, menjek haza, majd ledolgozom... Végig rettegtem, hogy kilopják a zsebemből... Pont most!... Mindenki benézett... Azt hitték, részeg vagyok, azért dülöngélek... Nem tudod, mit álltam ki!...
NŐ Erre a cetlire pénzt adni!...
FÉRFI El kell dugni... Órült pech lenne, ha pont most törnének be... Hova rakjam? Ahol nem találják meg, ahol nem ég el, ha tűz van... A fenébe... Nem bírok gondolkodni...
NŐ A cukortartóba, úgylis üres, sose használtuk...
FÉRFI Nem jó... Valaki leveri, összetörik, és megsérül a szelvényt...
NŐ Berakjuk egy fóliába, és bedugjuk a kávésdobozba... Úgyse használjuk, üres...
FÉRFI Jó, csak el ne felejtjük, hogy ott van...
Nő átlátszó nejlonfóliát tép le, abba helyezi a szelvényt, óvatosan belecsomagolja, az alsó polcra leveszi a kávésdobozt, kinyitja, belecsomagol, beleteszi a szelvényt, lezárja, felteszi a polcra
Tedd magasabbra...
NŐ Minek?

FÉRFI Csak...

Kis csönd. Nő a magasabb polcra teszi a kávésdobozt

NŐ Így jó?

FÉRFI Jó...

NŐ Észreveszik a gyerekek, hogy máshol van...

FÉRFI Nem kávéznak, hogy vennék észre?

Nő visszaül. Némán ülve nézik a kávésdobozt

Jó, hogy olyan ütött-kopott. Honnét van ez?

NŐ Apuka hozta Jugóból, még a hetvenes években, amikor ki-mentek anyuval egy hétre... Kakaó volt benne... Ezt hozta nekem... Csak én kaptam belőle... Rá van írva, hogy kakaó, meg hogy prah... Kérdeztem, mi az, hogy prah... Apuka nem tudta... Talán kakaópor?... Sok mindent kidobáltam, ezt nem... (Csönd) Ha betörnek, az ilyen dobozokkal kezdik...

FÉRFI Ide soha nem törtek be. Pont ide!... Mit találna itt egy betörő?! Elviszi a sparthetet, a gázpalackkal együtt?

Csőnd

NŐ Biztos, hogy jól láttad? Azok a számok?

FÉRFI Hússzor ellenőriztem!

NŐ És ez a hét?

FÉRFI Nem hét, nincs is olyan. Ötös lottó. Azon van ötösünk, az ötösön!

NŐ Nem úgy értem...

FÉRFI Ez a hét! Nézd meg, ha nem hiszed!

Nő feláll, a polc felé megy

A tévében nézd meg, rajta van a teletexten, a nyolcszázhet-venedik és nyolcszázhetvenegyedik oldalon...

NŐ Te már megnézted?

FÉRFI Hol néztem volna meg? Az újságban láttam...

Nő balra kirohan a konyhából. Kis csönd

NŐ Hogy kell azt a micsodát bekapcsolni?!

Férfi feláll, balra kimegy

NŐ (hangja) Na? Na?

FÉRFI (hangja) Várjál, lapozok, ez a szar mindig újra kezdi... Mindjárt... Ez az...

NŐ (hangja) Itt vannak a számok! Vedd elő, vedd elő!

FÉRFI (hangja) A kávésdobozban van, most raktuk oda!... Írd fel magadnak a számokat, ha nem hiszed. De mondom, hogy a születési éveink...

NŐ (hangja) Hol a szemüvegem?!

FÉRFI (hangja) Kint hagytad a konyhában, hozzam?

NŐ (hangja) Nem kell...

NŐ (beszalad a konyhába, leveszi a kávésdobozt, óvatosan kivesszi a bebugyolált szelvényt, kibugyolálja, nézi) Úristen, tényleg!...

FÉRFI (bejön a konyhába) Visszateszem... (Visszabugyolálja a szelvényt, beteszi a kávésdobozba, lezárja, felrakja a felső polcra)

Csőnd

NŐ (leül) Kicseréljük a függönyt.

FÉRFI Mért, nincs annak semmi baja.

NŐ És kidobom az emeletes ágyat a gyerekszobából, évek óta lelóg a lábuk...

FÉRFI (hadonászik, dobog a lábával) Juhéééé, hujj-hujj!

NŐ Levered a lámpát!

FÉRFI Veszek száz lámpát, ezret, milliót! Meg vagyok veszve, meg vagyok veszve! (Liheg, visszaül)

NŐ Elmegyünk nyaralni, együtt!

FÉRFI Minek?

NŐ Sose nyaraltunk, amióta megvannak a gyerekek...

FÉRFI Voltak ők táborban.

NŐ De mi együtt nem. Családilag. Én nyaraltam a szüleimmel!

FÉRFI Mert az még ingyen járt, szakszervezet.

NŐ Nekem az nagy élmény volt! Mi egyszer se bírtunk nyaralni a gyerekekkel!

FÉRFI Mentek ők táborba...

NŐ De mi együtt soha!

FÉRFI Jó, akkor most majd mehetünk.

NŐ Már nem kicsik! Azt nem lehet visszahozni! Azt az élményt!

FÉRFI Akkor nem megyünk.

NŐ De megyünk! Kiveszel fizetés nélküli szabadságot, és elmegyünk egész nyárra!

FÉRFI Nincs olyan, hogy fizetés nélküli szabadság.

NŐ Akkor felmondasz.

FÉRFI Igen? (Csönd; kevéssé lelkesen) Tényleg. Fel is mondhatok.

Csőnd

NŐ Veszünk Jugóban egy villát, a tengerparton!

FÉRFI Nincs is már Jugó!

NŐ Akkor is! Nekünk lesz Jugó! Még a ahogyhívják alatt, a Tito alatt, a Ricsárd Börtön meg az Elizabeth Télior kaptak egy egész szigetet, ajándékba! Az Adrián! A Titótól! Egy teljes szigetet... Megvesszük azt a szigetet!

FÉRFI Milyen szigetet?

NŐ A övökét! Valami jugó filmben játszottak, olyan háborús szuperfilm, jó hosszú, rengeteg hulla, gyerek voltam, amikor láttam... A Börtön volt a Tito, a Télior meg a felesége, az a kövér nő, mi is volt a neve a valóságban...

FÉRFI Jó, majd veszünk valamit...

NŐ Ki lehet az örökös?

FÉRFI Micsoda?

NŐ Hát a Börtön meg a Télior örököse... Volt nekik gyerekük? Szerintem nem volt gyerekük.

FÉRFI Fingom sincs.

NŐ Mert ők már nem élnek... Lehet, hogy visszazállt az államra... De az most melyik állam? Mi lehet az most, Bosznia? Vagy Horvátország?

FÉRFI Mindegy... Azért egy egész szigetet ebből nem lehet venni...

NŐ De nekem az kéne... Te nem láttad?

FÉRFI Nekünk nem is volt tévénk.

NŐ Moziban adták.

FÉRFI Nem láttam. – Jó, hát megkérdezhetem.

NŐ Micsodát?
FÉRFI Hogy mennyibe kerül ott egy sziget.
NŐ Kitől kérdezed meg?
FÉRFI Valaki csak tudja. Kimegyünk és megkérdezzük. Valami ügyvéd...
NŐ Az pénzbe kerül!
FÉRFI A sziget is.

Csönd

NŐ Mit mondtál, mennyi?
FÉRFI Hatszázmillió! Több, mint két Nobel-díj! Egy díj neked, egy díj nekem! (*Nevet*) Amiért kibírtuk! Hát, volt is mit kibírnunk! (*Kis csönd*) Ez jutott eszembe a budin... Hogyha valaki, akkor mi rászolgáltunk... Én mindig sejtettem... Amikor elkezdtem lottózni, már sejtettem... Ez olyan megérzés volt... Hogy be fog jönni... Hogy mégis lesz igazság... Ez így volt megírva! Így kellett lennie! Minden szar csak azért volt, hogy most jobban tudjunk örülni!

Csönd

NŐ Az a palota szemben a hegyen, az volt nekik nyolcvanmillió...
FÉRFI Ebből vehetünk hét olyat! Hét palotát vehetünk!

Csönd

NŐ De fizetni kell a testőröket is, a biztonsági kamerákat, a személyzetet, mindent...
FÉRFI Fizetjük. Legföljebb nem hét palotát veszünk, csak hatot...
NŐ Minek nekünk hat palota?
FÉRFI Nem kell, csak úgy mondom... Ingatlan... Az a biztos befektetés, akkor is, ha szarrá megy a pénz... Szokott. Vagy aranyat? Nem tudom. Majd meglátjuk.

Csönd

NŐ Ha bankba tesszük, mennyit kamatozik?
FÉRFI Nem tudom... Ha lekötjük egy évre, többet... Egyszer régen volt egy betétkönyvem, akkor így volt, biztos most is több, ha egy évre van lekötve...
NŐ De mennyi?
FÉRFI Mennyi lehet most?... De ha csak egy százalék, aminél biztos több, az is évi hatmillió!
NŐ Évi hatmillió!... (*Csönd*) De mennyivel több?
FÉRFI Honnét tudjam? Több.
NŐ Lehet, hogy két százalék?
FÉRFI Lehet.
NŐ Akkor évi tizenkétfélmillió?!
FÉRFI Akkor annyi...

Csönd

NŐ Jézusmária... (*A homlokát, az arcát törölgeti*)
FÉRFI Mi?! Én befostam tőle...

Csönd

NŐ Meg kell kérdezni!
FÉRFI Meg fogom kérdezni.
NŐ Akkor csak a kamatokból megvehetjük azt a lakást, amit meg is néztünk, amikor még azt hittük, hogy el tudjuk adni a házat...
FÉRFI Jó, de az most már kicsi...
NŐ Nem kicsi, három szoba... Kettő és fél... Erkély... Telefon... Kábeltévé...
FÉRFI Nincs jó helyen...
NŐ Eddig arról álmodoztál... Közel van az iskolához, az orvoshoz... Te mondtad, hogy jó hely!
FÉRFI Most már nem jó... Eddig jó volt, de most már nem jó!.. Zajos!... Közel van a buszpályaudvar... És azóta ötször is eladhatták...
NŐ Nem adták el. Amikor bent voltam a sírhely hosszabbítása miatt, láttam, az ablakra ki van írva, hogy eladó, még mindig...

Csönd

FÉRFI Nem lehet annyira jó, ha azóta se bírták eladni! (*Csönd*) A vonaton eldöntöttem, hogy veszek egy helikoptert... én fogom vezetni, ahhoz nem olyan jogszi kell... meg egy Saabot, pont olyat, mint a vezérnek volt Németben, egyszer láttam, ezüstmetál...
NŐ Tegyük máshova, ott nagyon szem előtt van...
FÉRFI Micsodát?
NŐ A kávésdobozt.
FÉRFI Ki se mered mondani, hogy szelvény?!
NŐ Még meghallják...
FÉRFI (*nevet*) Kicsodák, a rossz szellemek? (*Csönd*) Hova tegyem, a budiba?
NŐ Nem tudom... az ágy aljába...
FÉRFI Ott kutatnak először.
NŐ Jaj istenem...

Csönd

FÉRFI Nem mész többet takarítani.
NŐ Mért, az jó pénz! Nem mondhatod, hogy nem jó pénz!
FÉRFI Neked érettségid van, úgyhogy nem mész többet takarítani! Nem mosol fel a hülye osztrákok után!
NŐ Mért, két hónap alatt annyit kerestem, hogy te egész évben nem keresel annyit!
FÉRFI Én meg közben megszakadtam, főztem, bevásároltam, leckét írtam nekik, takarítottam, mostam, mosogattam... És közben mellékesen dolgoztam!
NŐ Jó, az osztrák meló úgyis bizonytalan, és le is kell adni belőle...
FÉRFI Vendéglőbe járunk!
NŐ Minek?
FÉRFI A gazdagok vendéglőbe járnak.
NŐ Nem jó, amit én főzök?!
FÉRFI De jó. De akkor is! Ha elmegyünk nyaralni, úgyse te fogsz főzni!
NŐ Nem megyünk nyaralni.
FÉRFI Nem?
NŐ Minek, ha úgyis lesz villánk? Villánk, az lesz, nem? Ha sziget nem is, de villa, a jugó tengerparton! Odamegyünk egész évre! Be lesz vezetve a gáz! Csatorna is lesz! Itt mi volt?

Befizettük, kiástak öt métert, otthagyták, eltűntek, hússzor téptük a szánkat a faluházban, azóta sincs semmi...

FÉRFI Floridában is veszünk egyet... Belefér!

NŐ Az messze van.

FÉRFI Nem baj, amíg nem vagyunk ott, kiadjuk! – Emlékszel a Ferkóra, aki Amerikából örökölt? Az a zömök pali, a szerzőszámkészítő... Befektetőkkel tárgyalt, beruházott, fizette a rundokat, és fél év múlva maradt neki egy szál gatyája! *(Nevet)* Na mi nem leszünk olyan marhák! *(Csönd)* Máshol kéne az a nyaraló, nem is nyaraló, hanem ház kéne, de nem a jugóknál... Hogy a gyerekek valami világnyelvet... Tanuljanak meg angolul vagy németül. Az két év, valahol. Egy évig a nyelvet tanulják, aztán beíratjuk őket valami elit iskolába... Aztán egyetemre...

NŐ Külföldön?

FÉRFI Persze.

Csönd

NŐ El fognak felejteni magyarul.

FÉRFI Á!...

NŐ És mi addig hol leszünk?

FÉRFI Hát ott...

NŐ Mi nem tudunk nyelvet...

FÉRFI Beszél a pénz!

NŐ De ha valami kell... Kézzel-lábbal fogunk mutogatni? Mit csinállok én a piacon?

Csönd

FÉRFI Úgyis el akartuk adni a házat... Mióta szeretnénk beköltözni a városba, csak nem bírjuk eladni! Kifestettem, mégse. Ez a rohadt bánya. Megijednek, ahogy rákanyarodnak az útra, be se csöngetnek. El se bírom nekik mondani, hogy nem üzemel...

NŐ Most már nem kell eladni. Megvesszük azt a lakást a városban. Közel az orvos, a patika... És ha akarunk, kijöhetünk ide. Ez lesz a nyaralónk... Felújítjuk... Semmit se tettünk hozzá, csak lelaktuk...

Csönd

FÉRFI Mikor lett volna időnk?!

NŐ Apukának se volt, mégis hozzátoldotta ezt a verandát... Nagypának se volt, mégis felépítette... Mi meg semmit... Csak tönkretettük...

Csönd

FÉRFI Mért, amikor még azt hittük, hogy van pénz, nem akartam? Az önkormányzati pasas azt mondta, hogy nem lehet akármit... Ilyen terv kell, olyan jóváhagyás... Tájékoztatási okokból! Itt, a bánya mellett! *(Nevet)* Az is pénzt akart, vagy a haverjainak megbízást... Te nem mentél bele!

NŐ Mert utálad.

FÉRFI Nem utálok, csak sose volt az enyém.

NŐ Itt nőttem fel. Akármilyen vacak, nekem ez...

FÉRFI Benősültem a vagyomba! *(Nevet)* Kitértalak titeket a karosszékből!

Csönd

NŐ Elvisszük. A karosszéket. Abban ült apuka, mikor már... Fel volt polcolva a lába...

FÉRFI Jó, hát elvisszük. Apád névtábláját is elvisszük...

Nő elsírja magát. Csönd

NŐ Ebben ült apuka, itt mondogatta, hogy „lassanként megszoktam, hogy élek, úgyhogy fura lesz”, ezt mondogatta...

Csönd

FÉRFI Jó, nem adjuk el a házat, úgyse kapnánk érte semmit. Építettünk ide egy külön szárnyvonalat... Lesz egy külön motorvonatunk... Lesz egy mozdonyvezetőnk... Saját mozdonyvezető... *(Nevet)*

Csönd

(Nevet) Én egy hajtányt veszek magamnak...

NŐ Mit?

FÉRFI Kocsit, ami a sínen jár... Régen voltak ilyenek, kézzel kellett hajtani, két merev karral, áttétellel kapcsolódott a keréktengelyhez... Hat kilométer az egész.

Csönd

Csináltatunk kétszemélyes hajtányt, ami olyan, mint bicikliben a tandem... *(Nevet)* Meg tudom tervezni. Hátralész még két ülés... Meg csomagtartó...

NŐ Nem kocsit kéne inkább?

FÉRFI *(kedvetlenül)* Dehogynem.

Csönd

NŐ Kint majd levizsgázol... Lesz egy külföldi jogsid... Az itt is érvényes, nem?

Csönd

FÉRFI Kétszer két sávós autópályát építettek. Hat kilométer az egész! Írták valahol, hogy egy kilométer autópálya százmillióba kerül. A hatszázmillióból pont kijön, és nincs több gondunk, mibe öljük! *(Nevet)*

Csönd

NŐ A gyerekekkel mi lesz?

Csönd

FÉRFI Megmondjuk nekik?

NŐ Meg. Az övék is, nem?

FÉRFI Főleg az övék... Nekik még lesz idejük kiélvezni... Befizetjük őket úszni, teniszezni, lovagolni, golfozni...

NŐ Nem vagyunk mi grófok!

FÉRFI Dehogynem. Ott a kutyabőrünk, a dobozban. Az a prahmicsoda, azzal a háromtornyú bátyával, az lesz a címerünk...

NŐ Az Zágráb bástyája, rá van írva.

FÉRFI Akkor mi leszünk a Zrínyiek. Nevet is vehetünk magunknak. *(Nevet)* Fon Izé. Te meg Fon Izéné.

Csend

NŐ Eddig is kitöröltük a seggüket, és most még ezt is... Eddig is csak a pénz érdekelte őket, most meg aztán végképp... Ilyen cucc, olyan kütyü... Húszcentis sarok... Működöm...

Márkás póló... Edzőcipő... Ha nem kapták meg, hisztiztek... Most aztán nem lesz megállás... Tanulni meg nem tanulnak... Ülnek a könyv fölött, ha nagyon kiabálok, de csak bámulnak kifelé... Lógnak, lófrálnak, nem csinálnak semmit...

FÉRFI Úgyse lesz belőlük semmi. Még ha valami főiskolára bekerülnének is, akkor se. Ők is tudják. Fölöslegesek – mi is azok vagyunk – az egész ország fölösleges...

NŐ Kimegyünk külföldre, aztán kapják a luxuskocsikat, minden héten összetörnek egyet a Riviérán, foltozhatjuk őket össze... Palizni fognak, kurvázni...

FÉRFI Ne mondj ilyet, rendes gyerekek!

NŐ Mert nincsen pénzük. De lesz nekik. Elverik játékeremben, kaszinóban... Elisszák, elkábítózzák...

FÉRFI Mért mondasz ilyet?! *(Csend)* Elveszed az ember kedvét az élettől. Pont most! *(Csend)* Tartsuk titokban? Csak észreveszik, hogy kicseréltük a függönyt, az ágyakat... Hogy villát vettünk a tengerparton... *(Csend)* Az a helyzet, hogy én már vettem valamit, azt is észre fogják venni... Kölcsönkértem a Jocótól... Most baromi olcsó, akciós... *(Feláll, a fonnott székhöz megy, elővesz a szatyorból egy dobozt, az asztalra teszi, büszkén leül)*

NŐ Mobil?! Minek neked mobil?!

FÉRFI Hogy legyen.

NŐ Mobil!...

FÉRFI Itt van a száma, az oldalán... Majd fel kell írni, mert elkallódhat a doboz... Tízezer volt az egész, háromezret le lehet beszélni, úgyhogy csak hétezer!... A kölköknek szabad, nekem nem szabad?! Most majd felhívhatnak!

NŐ Nem fognak felhívni.

FÉRFI Mért nem?

NŐ Eddig se hívtak.

FÉRFI Mert nem volt telefonunk!

NŐ Nem fognak azok minket... Az egy másik világ, az övök...

FÉRFI Fényképezőgép is van benne...

NŐ Meg vagy te örülve! Erre kölcsönkérni?!

FÉRFI Még fel kell tölteni az akkut... Mért, nem jött volna jól eddig is? Amikor orvost kellett hívni...

NŐ Szórod a pénzt, én meg egy szoknyát nem veszek magamnak! Tizenegy éve vettem egyet, tizenegy és fél éve! Azt is megbántam!

FÉRFI Mért, én mit vettem magamnak?!

NŐ Például a levéltárcát. Bórból!

FÉRFI Nem jött jól most?!

NŐ Levéltárca! Nem bírál élni nélküle! Levéltárca! Vettél volna inkább cipőt! Nekem az a szoknya kellett!

FÉRFI Ezer szoknyát vehetsz! Tízezret! Gazdagok lettünk, fogd már fel!

Csend

NŐ Mi van, ha más is etlalálta? Ezeket a számokat? Más is etlalálhatta... Akár többen is... Akkor mi van, szétoosztják? Mennyit kapunk mi akkor?

Csend

FÉRFI Á, ennek alig van esélye... Meg kell nézni, hány ötös van... Rajta kell lennie... *(Kirohan balra)*

Nő a kávédobozt nézi, odamegy, leveszi, körülnéz, a PB-gáztartály mögé rakja a sarokba, visszaül

FÉRFI *(hangja)* Egy ötös van, egy ötös van, egy ötös van! Gyere, nézd meg! Egy ötös van! *(Berohan a konyhába)* Hallod?!

NŐ Nem többet nyertél te?

FÉRFI Mi?

NŐ Bementél, és rádumáltad őket, írjanak ki kevesebbet... Hogy én ne tudjam meg, mennyit dugtál el belőle...

FÉRFI Te meg vagy örülve!

NŐ A prémiumot se vallottad be, véletlenül derült ki!

FÉRFI Mert ajándékot akartam venni, nektek! És nem is prémium, hanem tizenharmadik havi, mert az állami vállalat volt!

NŐ Mindegy, hazudtál! – És meg se vetted!

FÉRFI Mert nem harminc napot fizettek a rohadtak, csak tizet!

NŐ És az hova lett?!

FÉRFI Ugyan már!... Elment pár ezer, amikor szereztem hat-százmilliót?! *(Felnéz a polcra, megrémül)* Hol van?!

NŐ Máshol.

FÉRFI Ott mért nem volt jó?!

NŐ Mert ott már volt...

FÉRFI Előlem dugtad el?! Előlem?!

NŐ A palack mögé tettem...

FÉRFI *(odasiet, leguggol, megszemléli)* De ha cseréljük a palackot... Akkor nem lesz eldugva!

Nő odamegy, felveszi a kávédobozt, kimegy vele balra. Férfi utánamegy, megáll az ajtóban

Hova viszed?!

NŐ *(hangja)* Berakom a tévé mögé... Annyira ócska, hogy biztos nem viszik el, ránéznek, és undorodva legyintenek... *(Bejön, leül)*

FÉRFI Még jó, hogy nem az ágyba raktad, amit majd kidobunk... *(Kimegy a konyhából balra)*

NŐ *(néz utána)* Te most mit csinálsz?

FÉRFI *(hangja)* Kidobom a tévét.

NŐ Miért?

FÉRFI *(hangja)* Mert vacak. Vesziünk egy nagyot, olyan laposat, amit a falra is lehet akasztani!

NŐ Attól nem lesznek jobbák a meccsek.

FÉRFI *(hangja)* Behúzatom a kábelt. Addig is, amíg itt lakunk. Külföldi meccsetek fogok nézni!

NŐ És azt nem fogják észrevenni, hogy új tévé van?

FÉRFI *(üres kézzel bejön, leül az asztalhoz)* Videót is veszek nekik. Dévédét. Hadd nézzék.

Csend

NŐ Mindjárt hazajönnek, és sehol se tartok! A krumplit se bírtam megpucolni!

FÉRFI *(az órájára néz)* Nem jönnek még, lekésték a buszt. *(Nevet)* Vagy már itt vannak, de várnak.

NŐ Mi?

FÉRFI Ők is szoktak potyázni a tehervonaton, lehet, hogy már megjöttek, de kushadnak valahol, amíg bejön a következő busz, nehogy rájőjjünk... *(Nevet)*

NŐ Jézusmária.

FÉRFI Mért, megspórolják a jegyet... Nem hülyék. Azt hiszik, nem tudom. Szerintem sose veszik meg a bérletet... *(Nevet)* – Hagyjad, pucolom én!

NŐ Nem kell, elég ennyi. *(Feláll, beleönti a krumplit a lábosba, alágyújt)* Fitymálni fogják a főztömet. Telezabálják magukat a városban minden szarral. Kilószám veszik majd a csokoládét...

FÉRFI Nem muszáj nekik több zsebpénzt adni.

NŐ Te beszélsz? Folyton tömöd őket! Kétszáz erre, ötszáz arra! Vízet nem is bírnak inni, csak azokat a kotyvalékokat, amiktől elvásik a foguk meg a gyomruk!

FÉRFI A többiek is olyat isznak, nem tagadhatsz meg tőlük folyton mindent...

NŐ Mobiljuk is van! Nekünk vezetékes telefon se jut, ők meg mobiloznak!

FÉRFI Nem lehet mindenre nemet mondani!

NŐ Eltitkoltad, hogy lopott! Azt hitted, nem tudom meg?! Elkentétek a tanárral, akit lefizettél!... Alig bújt ki a földből, és máris lopott, az én lányom! Az apám sose lopott, pedig nem hagyták tanulni, mert kulák volt az apja... a két hold szőlőjével, amit elvettek...

FÉRFI Azóta nem lopott! Úgy beszart, hogy buliba se ment két hónapig! Soha többé nem csinál ilyet! És most már minnek lopna, ha megvan mindenünk?

NŐ Van egy cetlink, hát mi az? Te is!... Rögtön adósságba verted magad! Meg se kérdeztél!

Férfi sóhajt, nekiáll krumplit pucolni. Nő kikapja a kezéből

Nem úgy kell! Te nem tudod vékonyan!

Férfi felugrik, odébb megy, dühösen járkal. Csönd

Engem takarékosagra neveltek! Ha én nem vagyok, rég éhen vesztünk volna! *(Csönd)* Különben is fő már! *(Csönd)*

FÉRFI Mert én mindent elherdáltam! Mindig mindent elherdáltam! Lóversenyre költöttem, nőkre, piára!

NŐ Te nem bírsz takarékoskodni! Mit tegyünk, nem bírsz!

FÉRFI Édes istenem!

NŐ Rongy emberek lesznek. Eddig is csak a pénz járt a hülye fejükben, most aztán meg!... Nem téged akartalak... *(Elsírja magát, csönd)*

FÉRFI Ez csak az örömtől van... Ilyen az öröm...

Csőnd

NŐ Nem fognak többé tanulni, még annyira se, mint eddig... Akár verheted is őket, nem fognak... Szemét ember lesz belőlük... Gazdagok lesznek... Minket le se fognak szarni... Egyedül hagynak vénségünkre... *(Csönd)* Megtanulnak

angolul, aztán egy bűdös szavukat se fogjuk érteni... Idegenekkel fognak haverkodni... Kurvával és stricikkel... Átverik őket, és észre se veszik... Nem fogják belátni, hogy a pénzükért szeretik őket... Nyomorult kis vidéki tahók, és egyszerre belecsöppennek a nagyvilágba... De nagy baj lesz ebből!... *(Csönd)* Behálózza őket a maffia... Viszik őket kaszinóba... Elszedik a pénzüket...

FÉRFI Nem lesz pénzük, mert nem adunk nekik! Annyi zsebpénzt kapnak, mint itthon!

NŐ Felfogadnak bérgyilkosokat.

FÉRFI Kicsodák?

NŐ A gyerekek.

FÉRFI Minek?

NŐ Hogy hozzájussanak az egészhez!

FÉRFI Minket fognak lemészároltatni?

NŐ Ki más? *(Csönd)* A pokolba kívánnak minket. Mért nem kapnak meg mindent?! Mért vagyunk annyira tehetetlenek, hogy nekik nem jut?! Mért nem a városban van kacsalábon forgó házunk, medencével, teniszpályával? Mért nem vagy te ügyvéd, én meg fogorvos? Mért nem vagyunk gazdagok?!

FÉRFI De hát gazdagok vagyunk!

NŐ Nekünk elég volt, ha kéthetente kaptunk egy nyalókát! Nekem elég volt, ha kéthavonta! Félévente mentem moziba! Milyen nagy dolog volt! Nekik semmi sem elég! Még egy barbibaba, még egy fülbevaló, edzőcipő, ilyen póló, olyan póló, mobil! És másnap már nem is tudnak örülni...

FÉRFI Bérgyilkosokat?! Nem gondoltam volna...

NŐ Ez lesz. Légy nyugodt, eszükbe fog jutni.

FÉRFI Nem gondoltam volna, hogy ennyi szemét van a lelkedben.

Csőnd

NŐ Kurvázni fogsz.

FÉRFI Én?!

NŐ Öregedő pasas, tele pénzzel, házsártos vén feleséggel... Folyton a nőket nézed így is... Állsz a bódé előtt, amíg én a hirdetési újságra guberálom elő a pénzt, és a képeket bámulod, a csajokat... Azt hiszed, nem látom? Laposan nézed őket, oldalvást, sunnyogva, gyáván, nehogy észrevegyem... Azt hiszed, nem sejttem, miről dumálsz az idióta haverokkal, amikor elmész velük sörözni?!

FÉRFI Ők négy korsóval isznak, én egyetlen pohárral, azt is csak azért, mert nincs már pikoló! Egy pohárnál mindig megálltam, kérdezz meg akárkit! Én nem vagyok az anyám! Te nem ismerted, de én igen, láttam részegen az anyámat, de hányszor!... Ha valaki be van oltva pia ellen, az én vagyok! Mert én félek, azért!

NŐ Kiszagolják, hogy pénzed van, és kész vagy. Jó fej akarsz lenni a haveroknál... Tömöd őket pénzzel, piával... Rád szállnak a kurvák... El fogod veszíteni a fejedet!

Csőnd

FÉRFI Ha kurvázni akarnék, megtehettem volna... Amíg te kint voltál Ausztriában...

NŐ Honnét tudjam, mit műveltél? Nem voltam itthon!

FÉRFI Kilógott a nyelvem! Alig vártam, hogy hazagyere!

NŐ Hogy főztek.

FÉRFI A kurvák is tudnak főzni.

NŐ Csak akkor még nem volt pénzed. Ha lett volna, főztek volna. Az egyik húsleves, a másik töltött kacsát, a harmadik cigánypecsenyét... Amint azt hiszed, hogy pénzed van, rögtön adósságba vered magad! Mobilokat vesz!

FÉRFI Hányat, szívem, hányat?!

NŐ Amíg nem voltam itthon, fürdőköpenyt vettél magadnak! Az három ebéd négyünknek! Holott megvolt a régi!

FÉRFI Fürdőköpenyt venni és kurvázni mégse ugyanaz!...

NŐ De ugyanaz! Elveszítéd a tartásodat, azonnal, ahogy nincs, aki vigyázzon rád! Neked is csak a rohadt pénz jár a fejedben, mint a kölkeidnek.

FÉRFI Nekem?! Meccsekre se járok, már mióta!

NŐ Mert ezek nem tudnak focizni, nem te mondd?

FÉRFI Nem a foci a lényeg, hanem a társaság! Mégse járok!

NŐ Jársz velük piálni!

FÉRFI Mért, nem a haverok szóltak, ha volt valami meló? Nem ők szóltak mindig?! Hol lennének mi nélkülük?! Mi kifogásod van ellenük?!

NŐ Te lottóztál, nem én! Te akartál pénzt nyerni, nem én! Nekem sose volt fontos! Én a semmiből is kijövök! Nem is lottóztam soha!

FÉRFI Baj, hogy nyertünk?! Hatszázmilliót nyertünk, mért baj az?!

NŐ Mert tisztességtelen! Meglopod a többit, aki nem nyert! Jobb vagy náluk? Azok is nyomorultak... Nem dolgoztál meg érte!

FÉRFI Mintha munkával lehetne keresni!

NŐ Mért éppen te nyerted? Ez nem igazság! Az apám is megérdemelte volna, ő aztán tényleg! *(Elfűl a hangja)*

Csönd

FÉRFI Nem is lottóztott az apád! Hogy nyert volna, ha meg se próbálta?! *(Csönd)* Én szereztem kocsit, valahányszor be kellett vinni!... Sose veszekedtünk! Hullafáradtan is káryáztam vele, sakkoztam vele, majd leragadt a szemem... Cseréltem a zacskóját... Te is, te többet, de mikor itthon voltam, én is... Ettettem is, a végén... Nem így volt?

NŐ Mindenki elhagyta, amikor beteg lett, a barátai, mind... Nem jött ki hozzá senki...

FÉRFI Én nem hagytam el!

NŐ Te itt laktál. Úgy könnyű. *(Csönd)* Azt a fürdőköpenyt én vettem neked, tizenhét éve! És akkor veszél egy újat! Mért, ki látta, hogy ki van kopva a könyöke?! Nagyon jó volt az itthonra! Nem volt meg mindenünk? Mi kellett volna még neked? Nekem nem kell semmi! Minek lottóztál, ha nem a pénz jár folyton a fejedben?!

Csönd

FÉRFI *(járkál, aztán leül az asztalhoz)* Mert adósságunk van, azért.

NŐ Nem én csináltam.

FÉRFI Ne kezd újra. Még négy hónap, már csak négy hónap, és kinyögtük!

NŐ Én sose csináltam adósságot. Még tojást se kértem kölcsön soha. Lisztet is csak egyszer! De nem, kétszer...

FÉRFI Nem bírtam nézni, hogy szűkölködünk a két gyerekkel, nem bírtam nézni! Százszor elmondtam, hogy történt!

NŐ Nem lett volna szabad. Gerinces ember ilyet nem csinál.

FÉRFI Bezárták az üzemet, nem? Jó szakmám volt, biztos megélhetés, rádióműszerész, isteni szakma! Nem lehetett tudni, hogy ez lesz! Hány helyre jelentkeztem! Árultam magam, mint egy kurva... Tiszta inget vettem, pucoltam a cipőmet... Átképzési támogatást se adtak... Ahhoz már öreg vagy, mondták. Ezt mondták, tizenöt éve! – Vállalkoztam, nem? Beszálltunk a ruhaboltba – bejöttek a kínaiak. Melóztam annak a kis fekete jugó alaknak – lelőtték odaát. Karbantartó voltam az iskolában – bezárták. Szertáros lettem – megszűnt az egyesület. Ráálltunk a nádtetőre – bejöttek az alpesi házak. Még a fröccsöntés jött be a leginkább... Utáltam, de fizetett, nem mondhatod, hogy nem fizetett, amíg le nem nyúlták a multik... Ötmilliót kellett volna leperkálnom annak a húszéves nyikhajnak, az új menedzsernek, hogy én kapjam a megrendelést... Jó, össze kellett volna koldulni, de akkor én még büszke voltam... Te is azt mondtad, hogy ezt már nem!

NŐ Hát nem is.

FÉRFI Segélyből akartam én megélni?! Próbáltam kitanulni a számítógépet, kiröhögtek, öreg vagy... Mentem zsákolni, az én derekammal!... Olyan lettem, mint egy cigány! Csak vályogot nem vettem!... Mért, a te szakmád kellett? Téged is kirúgtak! Te se kellesz, te azóta se kellesz! Milyen melóim voltak nekem?! Igen, rábeszélte a főnök, hogy vegyem fel jutalomként a fizetésem, sokkal több marad nettóban... Bizonygatta, hogy teljesen törvényes... A könyvelő is azt mondta... Tudom, hogy százszor hallottad, de most én beszélek! *(Csönd)* Nemcsak én mentem bele! Leadtam a főnöknek az ötven százalékot, de még mindig húsz százalékkal többet kaptam! Nem kaptam többet? Hazaadtam az egészet! Mások is beugrottak, a nagyokosok is! Tehetek én róla, hogy a főnök összehalászott a vezérrel? Nyilván nem annyit adott le neki, mint amiben megállapodtak, és az berágozott... Erre jött a könyvvizsgálat! Ha nem balhéznak össze, soha nem derül ki! Nem lehetett előre tudni, hogy könyvvizsgálat lesz! Százszor megmondtam, hogy nem lehetett tudni előre! – Én nem voltam elővigyázatos, én?! Postai csekken utaltam a főnöknek, nem a zsebébe dugtam, azért külön fizettem, a feladásért, súlyos ezreket, de nem fogadta el bizonyítéknak a bíró, az a szemét, mert őt is lefizette a vállalat! Vissza kellett fizetni, nem volt mese, tényleg jogtalanul vettem fel... Azt mondta a bíró, hogy a csekk azért nem bizonyíték, mert nyerhettem akár lottón is – innét jött az ötlet! Addig sose jutott eszembe, még gyerekkoromban sem, én akkor se totóztam, amikor mindenki... Nyalókát se vettem, semmit!... Még jó, hogy nem pereltem... a többiek pereltek, és fizethették a perköltséget is...

NŐ Becsületes ember ilyet nem csinál.

FÉRFI Ha nem így vettem volna fel a fizetésem, elveszítem a munkát!

NŐ Így is elveszítetted!

FÉRFI De csak egy évvel később! – Mindenki ügyeskedik! Az apád is ügyeskedett, a nagyapád is ügyeskedett, ha meglett ez a ház, a semmiből! Az én szüleim is ügyeskedtek, ha egyáltalán megszülettem! Aki ma él, mindenki, annak a felmenői

mind kitaláltak valamit! Aki nem talált ki, annak nem lett gyereke, mert éhen halt, előtte!

NŐ Voltál már munkanélküli, kibírtuk. És akkor nem keletkezett volna adósságod! Így viszont ingyen dolgoztál nekik! A segély is több lett volna!

FÉRFI Gerinces ember!? A gerinces ember gazdagnak születik, és jó szakmája van...

NŐ Felhoztam én ezt akkor ellened? Tettem neked szemrehányást bármikor? Nem az én rokonaim adták össze a pénzt, amit be kellett fizetni?

FÉRFI De igen, ők adták össze, mert nekem még rokonaim sincsenek, én annyira csóró vagyok! Nekem még anyám se volt, ivott, aztán lelépett, tízéves se voltam... Megspóroltam neked egy anyóست!... Neked vannak rokonaid, vannak ám... A drágalátos rokonaid, húsz százalék kamatra adták! *(Nevet)*

Csönd

NŐ Mit beszélsz?

FÉRFI Az igazat.

NŐ Nem igaz, mert kamatmentesen adták!

FÉRFI Neked azt mondták.

NŐ Te is azt mondtad!

FÉRFI Mert hisztiztél volna, én pedig nem tudtam összekaparni máshonnet!

NŐ Ki kért húsz százaléket?! Ki volt az a szemét?!

FÉRFI Kicsoda, kicsoda, a Sanyi, kicsoda, meg a Joli.

NŐ Nem igaz!

FÉRFI Hülyék lettek volna nem kamatra adni. Még engedtek is belőle... A Joli, tudod, mennyit kért, a Joli, a kis aranyos?!... Harmincat! *(Nevet)* Ő tizet engedett, a Sanyi ötöt...

NŐ Megölöm őket!

FÉRFI Attól még a kamatot nem fogják visszaadni.

NŐ Ilyen szemeteket! *(Csönd)* A Laci bácsi is kamatra adta?

FÉRFI Ő nem. De ő csak százezret adott.

NŐ A Sanyi... A Joli... És még volt pofájuk idejönni és zabálni a főztömet... ezek után... Ha én ezt tudom... Ha én ezt tudom...

FÉRFI A kétharmadát fél év múlva megadtam! Nem adtam meg?!

NŐ Ráért volna.

FÉRFI Igen? Ha én nem ügyeskedek, akkor három éve havi nyolcvanezret kellene kinyögnünk, a teljes nettómat, és nem harmincat! De kitaláltam, abban a szar helyzetben, hogy mit kell csinálni!

NŐ Azt se kellett volna.

FÉRFI Mit nem kellett volna?! Állami támogatást szereztem! Az már teljesen törvényes volt! Vissza nem térítendő támogatás! Sose ellenőrzik, mit csináltunk vele! Ebből éltünk két évig! Már akkor lehetett tudni, hogy nem néznek utána, létesítettünk-e disznóólat vagy tyúkszemgyárat, mert túltermelés van, és azt a bűdös életbe nem fogják bevallani, úgyhogy nem vizsgálják... Különben is, le volt írva, hogy nem térítendő vissza, megvan a papír! Milliárdokat nyertek a nagymenők, mi ehhez képest filléreket...

NŐ Nem kellett volna. Jöttek azok az alakok...

FÉRFI Előre megmondtam, hogy jönni fognak, és elviszik a felét. Előre megmondtam. Így kaptuk meg! Másnak is íté-

hették volna, az nagyon nagy kegy volt, hogy nekem adták, mit rinyáltam érte!... És a másik fele a miénk maradt! Két évig éltünk belőle!

NŐ Én még egyszer nem nézem, hogy jönnek, azzal a nagy kocsiival... Az a pasas volt a legborzasztóbb, aki viccelődött, kedveskedett, a gyerekek fejét simogatta, a hülye macska állat vakarta, az meg a hátára vetette magát, a kurvája, azóta utálok, amíg a másik kettő a pénzt számolta... Az a pasas élvezte! A másik kettő semmi, az a két sötét vadbarom, de a kedveskedő!...

FÉRFI Megmondtam előre, hogy jönnek érte! Nem a hátad mögött csináltam! Azt mondtad, emlékszem, hogy hát mit csináljunk!

NŐ Itt ültek, és zabálták a lángosomat!... A sofőrnek még ki is vittem a kocsihoz, nem hitt a szemének, nem is akarta elfogadni, azt hitte, meg van mérgezve, a lángos... A két kopasz, az a két százötven kilós állat itt ült, ennél az asztalnál, és számolta a pénzt... Azóta undorodom ettől az asztaltól, pedig ezen kártyzott az apám... Én még egyszer nem akarok úgy félni! Azóta is őket álmodom, meg a nagy fekete kocsijukat, meg ahogy végre beleharap a lángosba!

FÉRFI Megmondtam, hogy álmoldj mást! *(Csönd)* Nem volt mellettem nyugodt életed? Éheztünk? Mindig volt valami! Krumplileves mindig volt, a gyerekeknek mindig volt bele kolbász vagy akárm! Kérdezték is, melyik bokor alatt terem a kolbász, és milyen hosszú eredetileg! Amikor elvettelek, megmondtam, hogy nem lesz háború. Lett háború? Nem lett! Éheztek a kölykök? Nem éheztek! Azt is mondtam, hogy jó szakmám van... De az tényleg jó szakma volt! Még évekig! Ki gondolta volna, hogy többé nem fognak javíttatni, hanem kidobálnak mindent?! *(Csönd)* Azok a dolgukat végezték. Nem vittek el többet, mint előre megmondták, pedig le is lőhettek volna. Azok becsületesek voltak, azok a maffiózók, mert a pártoknak dolgoznak, és ott vigyázni kell! Nem úgy, mint a főnök meg a könyvelő meg a bíró, mert azokat a multik fizetik, a multik!...

NŐ Ahogy ott ültél, amíg azok számolták a pénzt... Mozgott a szád, ahogy a pénzt számolták, amit előtte már átszámoltál ötször, hogy pontosan meglegyen, ami nekik jár... Vörös volt a képed... Izzadtál... A tarkódon csorgott le a víz... Undorító...

Csönd

FÉRFI Mert te sose voltál kiborulva!

NŐ Nekem a becsületemről volt szó!

FÉRFI Nem álltam melletted?! Nem én mondtam, hogy írásszakértőt kell szerezni?! Azt se tudtad, mi fán terem!

NŐ Mindenki meg lett volna zavarodva! Mutogattak rám, hogy ott megy a feljelentő! Még nem tudtam, mi van, de már elhallgattak, ha odaértem... Azt hittem, azért, mert engem akarnak beiskolázni, és irigyelnek... Amikor behívtak a mi csodába, a hivatalba...

FÉRFI Központi Népi Ellenőrző Bizottság. KNEB.

NŐ Nem mindegy?! *(Csönd)* Behívtak, lesegítették a kabátomat... Azt hittem, a főiskoláról van szó... Leültettek és mondták, hogy szóban is fejtsem ki, amit leírtam nekik... Mondtam, én nem írtam le semmit... Akkor elem tették... És oda volt hamisítva a nevem, egy feljelentés alá!...

Csönd

FÉRFI Nem kellett volna lemondani az iskoláról.

NŐ Hány hónap múlva jött meg, hogy az nem az én írásom?! Addigra elterjedt, hogy spicli vagyok! Hogy mentem volna az iskolára?!

FÉRFI Nem kellett volna kilépni! Akkor már megvolt az írásszakértő véleménye, hogy nem te írtad alá!

NŐ Akkor már késő volt. (Csönd) Ha találkozom valakivel, ma is úgy néz rám!... Alig merek bemenni a városba! Ilyen szégyent!

Csönd

FÉRFI Végig melletted álltam.

NŐ Minden vásárlás egy kinszenvedés! Azóta is! Tizenhét éve! Rettegek, hogy jön valaki, akinek én még mindig feljelentő vagyok! Hogy néztek a szemébe?

Csönd

FÉRFI Mért nem örülsz?! Micsoda dolog, hogy nem bírsz örülni?! Loholok haza, ugrom fel a tehervonatra, már mozgott!... Mit számít, hogy mi volt eddig? Tessék örülni! (Csönd) Lefizetjük a szippantókat, és az egész bíróságot bekenik szarral! Fel is állványozzák, hogy a tetejére is jusson! Egy éjszaka felhúzzák, reggelre csorog a szar a lakosság fejére!

NŐ Minek?

FÉRFI Csak. (Csönd) A szippantók is megkapják a magukét... Nem te dühöngtél, hogyhogy meg kell kenni őket, hogy kiürítsék az emésztőt, amikor ez a dolguk, ezért kapják az állami fizetésüket? Végigöntetem az utat ragasztóval, száz tonna ragasztóval, amikor jönnek... Nem itt, még előbb... Másszanak ki belőle! (Nevet) A tűzoltóság fog kijönni, hogy kihúzza őket!

NŐ Még jó, hogy csak a szád jár.

FÉRFI Megvesszük a bányát! (Csönd) Felírtam a kamionok rendszámát, és mentem a rendőrségre, hogy idehozzák a szemetet...

NŐ Minek kezded újra?

FÉRFI Itt borítják ki a nyakunkba, teljesen illegálisan, azóta is! Mondták: nem bizonyíték... Lefényképeztem a Sanyi gépével, az orruk alá dugtam, mondták, nem bizonyíték, ma már össze lehet vágni húsz képet is... Jelentsék az örök, azért vannak... Az örök nem láttak semmit, egy kamion nekik akkora, mint egy kiséger... Mentem az önkormányzatba, „költözzenek máshova”, ezt bírta mondani az a szemét, „költözzenek máshova”... Azt is lefizették, vagy csak lusta... Inkább lusta... Mentem az országgyűlési képviselőhöz, ötször kértem időpontot, utána néz, persze, feltétlenül... Azóta is nézeget utána, Brüsszelben vagy hol a picésában... Ki tudja, mi ketyeg itt nekünk, milyen mérgeket szívunk be évek óta!... De ha megvesszük!... Megvehetjük! Hallod? Örökkel, szeméttel, mindennel! Beültetem fügével! Hozatok földet, hozatok napkollektort, szélerőművet... Ásatok egy maszek bányát! Minek nekünk tenger?! Hozatok bele tengervizet! Magyar tenger, egy maszek magyar tenger, itt! Ki fogom írni, nagy betűkkel, hogy Emész-tó! (Nevet) Érted? Emész-tó! Belépti díjat fogok szedni... Lesz itt nudista strand, min-

den!... Benne leszünk az útikönyvekben! Az egész környéket meg tudjuk venni! Kipucoltatjuk az egészszet, a patakig!

NŐ Lerakják másutt.

FÉRFI Az már mindegy.

NŐ Elmész egy fiatal nővel.

Csönd

FÉRFI Felezzünk. Háromszázmillió nem sok... Annyiért jó nőt nem is lehet kapni... (Csönd) Ne vess már, az isten bassza meg!

Nő feláll, kimegy balra

Mi van?!

Jön Nő a kávésdobozzal, tétovázik

Mért nem jó a tévé mögött?

NŐ Mert ott már volt...

FÉRFI Mi van?

NŐ (felteszi a felső polcra) Látni akarom. (Visszaül, nézi a dobozt, feláll, leveszi, és az alsó polcra rakja) Legyen ott, ahol volt... Az nem olyan gyanús... (Csönd) Gyorsan kéne.

FÉRFI Micsodát?

NŐ Kiváltani a pénzt. (Feláll, elzárja a gázt a lábok alatt, visszaül)

FÉRFI Most mi van?

NŐ Felrobbanhat a palack.

FÉRFI Sose robbant fel.

NŐ Nem merek főzni, amíg itt van.

FÉRFI Eszünk nyers krumplit, a háborúban nyers krumplihéjat is ettek, apám mesélte, hogy azt ette... Keríték lódögöt, azt is ették, és azt is nyersen fogjuk zabálni. Örülni fognak a kölkök, egy kis változatosság.

Csönd

NŐ Mégse veszünk villát. Nem lehet.

FÉRFI Nem? Miért nem?

NŐ Nem veszünk semmit. Nem szabad költekezni, olvastam... Semmit, ami feltűnő... Kis összegekben kell elhelyezni, több számlán, olvastam... És máshová kell költözni... Ezt is tanácsolják... olvastam... Betörnek, szétvernek mindent... Én is elképzelttem, mi lenne, ha nyernénk... Annyit vagyok itthon egyedül... Folyton jár az agyam... Borzasztó... Azért olvasok annyit, hogy ne járjon az agyam, de jár!...

FÉRFI Miket beszélsz összevissza?

Csönd

NŐ Mit mondtál, mennyi ennek a kamata?

FÉRFI Utána nézünk...

NŐ Csak az évi kamata egy vagyon!

FÉRFI Persze.

NŐ Te várjál... Az infláció magasabb, mint a kamat, nem?... Vesszünk, ha bankban tartjuk!... Nem szabad bankban tartani!

FÉRFI Jó, akkor nem tesszük be...

NŐ De hol fogjuk tartani?

FÉRFI Részvényeket veszünk...

NŐ Azt nem! Belőlünk nem lesz kapitalista!

FÉRFI Ha van pénzünk, már azok vagyunk.
NŐ Részvényeket nem veszünk. Aztán majd eltözsédez nekem...
FÉRFI Az nem olyan, mint egy játékkerem, ahova nem is járok!
NŐ Akkor sem.
FÉRFI Egyszer voltam összesen, lőttem a képernyőre, és nem igaz, hogy kétezret játszottam el, mert ötszázat se! Kérdezz meg akárkit!

Csend

NŐ Mikor adják oda a pénzt?
FÉRFI Amikor akarjuk.
NŐ Hogy vesszük át?!FÉRFI Odamegyünk néhány kamionnal...
NŐ Az annyi pénz!?!...
FÉRFI Több emelet magas, ha egymásra rakják... Kibérelünk néhány raktárat... Vagy ha akarod, veszünk jó sok matracot, néhány százat, és azokba dugjuk...
NŐ Te most viccelsz?
FÉRFI Mikor viccelek én?

Csend

NŐ Akkor mégis be kell rakni...
FÉRFI Ki se kell venni, utalják át azonnal. Biztos lehet ilyen. Számlát nyitunk.
NŐ De akkor sok számlát.
FÉRFI Sokat. Hat kicsike számlát, egyenként százmillióval.
(*Nevet*)

Kis csönd

NŐ Hova kell menni, hogy felvegyük?
FÉRFI Nem tudom...
NŐ Be kell jelenteni előre, hogy megyünk, nem?
FÉRFI A totózóban ki van írva, hogy húszmillió fölött milyen számot kell fölhívni. Néztem néha, csak nem jegyeztem meg... Elképzelttem, hogy nyerünk húszmillió egy forintot, és felhívom őket...
NŐ Ma mért nem nézted meg rögtön?!FÉRFI Jöttem haza a hírről! Azt hittem, hogy örülni fogsz!

Csend

NŐ Van olyan, hogy ők tévednek... Rosszul írták a számokat.
FÉRFI Én még olyat nem hallottam.
NŐ De van olyan. Nem te mondtad, hogy „őne gever” van a németeknél?
FÉRFI Azok se szoktak tévedni. Ezt is, egyenesben közvetítik, közjegyző előtt húzzák... Két nap alatt kijavították volna!

Csend

NŐ Te... te odakint is lottóztál?!FÉRFI Nem.
NŐ Dehogynem! Őne gever! Honnét tudnád különben, hogy mondják?! Mennyit játszottál el odakint?!FÉRFI Semennyit.

NŐ Hazudsz.
FÉRFI Kérdezz meg akárkit! Fogadj fel detektívet, németet, az jó sokba kerül. Kutasd fel a pakikat, a törököket, az arabokat, akikkel laktam, ők csak tudják... Tolmácsot is kapsz, pénzéért... Volt egy görög srác, az tudott magyarul, innét települtek vissza... Megvan a címe, csak nem lehet a betűket elolvasni...

Csönd

NŐ Meddig lehet várni, amíg föl vesszük?
FÉRFI Néhány hónapig, azt hiszem... De néhány hétig biztosan.
NŐ Gyorsan kéne, mert nem bírom nézni, ezt a kávésdobozt... Figyelj... Felhívjuk őket... Megnézed azt a telefonszámot, felírod, és felhívjuk... Aztán a mobilt kidobjuk...
FÉRFI Hogyhogy kidobjuk?!NŐ De nem, nem is a mobilról, hanem utcáról! Biztos van nekik kijelzőjük, vagy bemérik, és máris tudják, hogy mi nyertük, odacsődítik a médiákat, és végünk!...
FÉRFI Mi?
NŐ Na hallod?! Azonnal lecsapnak ránk, alig tettük le, máris a nyakunkon a tévések... Odabent várják, hogy jelentkezzen a nyertes, és már jönnek is... Biztosan bemérnek! – De nem jó, az utcai készülék se jó, azt is tudják azonosítani, azoknak is van számuk, odaküldenek nyomolvasókat, leveszik az ujjlenyomatodat...
FÉRFI Hát aztán? Honnét tudják, hogy az enyém?!NŐ A postáról sem szabad... Meghallják... Mindig fülelnek... Egyéb dolguk sincs, fülelnek... A városból se, az is túl közel van... Máshonnan kéne... Elutazol jó messzire, és onnét hívod őket...
FÉRFI Túl sok krimet nézel!
NŐ Én? Nem te nézel meg minden szar krimet?! A tököm tele van velük! (*Csönd*) Van sorszáma, a szelvénynek... Meg tudják állapítani, hogy itt adták el...
FÉRFI Mindegy, átutazó vette...
NŐ Megkérdik a nénit, kinek adta el. Vissza fog emlékezni.
FÉRFI Bácsi volt.
NŐ Ha mindig nála vetted, fog emlékezni.
FÉRFI Jó. Bemelegyek, és elmetélem neki a nyakát. Gyilkosokat nem szoktak megtalálni.
NŐ Te, ugye nem szóltál odabent senkinek?!FÉRFI Nem.
NŐ Nem szabad megtudniuk! Senkinek!
FÉRFI Nem mondtam senkinek, örültem, hogy haza bírok botorkálni! – De egyszer csak meghívom a haverokat!
NŐ Nem hívsz meg senkit!
FÉRFI Ugyan, a fizetésemből is megtehetem...
NŐ Sose tette, úgyhogy elkezdenek gyanakodni!
FÉRFI Ne csináld!
NŐ Nem véletlen, ha azt mondják, hogy el kell titkolni! Sőt el is kell költözni, ezt is tanácsolják! Nem véletlenül! Rosszak a tapasztalatok, ez azt jelenti! Egy csomó embert kinyírtak, mert sok pénze lett, nem? A maffiózók is egymást! Minket is elintéznek, ha megtudják!
FÉRFI Van olyan a bankokban, hogy titoktartás... Banktitok!
NŐ De egy pali biztosan megtudja, az, aki ott ül a telefon végén, és felveszi... Legalább egy pali tudja! Az már bőven túl sok! Azért ő veszi fel a telefont, hogy jelentse!

FÉRFI Ki mondta, hogy be kell mutatkozni? Csak azt kell megbeszélni, hogy mikor visszük a szelvényt, és náluk nyitunk-e számlát.

NŐ Felveszik magnóra, és azonosítják a hangodat.

FÉRFI Hol van az én hangom számon tartva?!

NŐ Attól kezdve lesz!

FÉRFI Majd suttogok.

NŐ De amikor bemutatjuk... Akkor biztos kérnek adatokat!...

De ha nem kérnek, akkor is... Ott állunk előttük, és belebámulnak a pofánkba!

FÉRFI Nem kérnek semmit, csak a szelvényt!

NŐ Arról meg leveszik az ujjlenyomatunkat!

FÉRFI Ugyan már!

NŐ De veszik a pofánkat a biztonsági kamerával!... Tele vannak rejtett kamerával! Visszanézik, lekérlik a fényképünket a béemből, és máris tudják, kik nyerték!

FÉRFI Van olyan, hogy banktitok!

NŐ Akkor is jelentik az APEH-nek, minden nagy összegű számlanyitást jelentenek... Ez így van, a maffiák miatt, olvastam...

FÉRFI Ez már a nettó összeg!

NŐ Akkor is be kell vallani, és máris benne vagyunk a számítógépükben! Csak az nem kérdezi le, aki nem akarja!

Csönd

FÉRFI Mit számít, ha egy-két bankos tudja? Nem adhatnak ki adatokat!

NŐ Ha egy-két pali tudja, rögtön elárulja nekik, jó pénzért, naná hogy feldobnak minket, azonnal feldobnak!... Nem adhatnak ki adatokat? Hol élsz te?!... De ha véletlenül becsületesek, akkor is... Feltörnek azok a kódot bármikor... És ránk szállnak... fenyegetnek... zsarolnak...

FÉRFI Kicsodák? Kik azok az azok?!

NŐ Elrabolják a kölköket... Váltásdíjat követelnek, százmilliókat... Tízpercenként hívnak, fenyegetnek...

FÉRFI Nincs is telefonunk! A mobilszámot nem tudják megnézni... Belőlem se bírják kiverni, még meg se jegyeztem!

NŐ Akkor levélben! Vagy ideállnak nagy fekete kocsikkal a kapu elé, és tölcseren... Azok szégyentelenekek! Elrabolják a kölköket, előbb a fülüket vágják le, aztán a kisujjukat, aztán az orrukat, szedheted ki a postaládából... A rendőrségnek hiába szólnál, be vannak épülve... Összekötözve ülnek majd egy veremben, alig kapnak enni, a fejükön lesz valami zsák, hetekig, hónapokig... Mi a francnak lottóztál, rám hozod a nyavalyát!... Folyton jössz nekem a hülyeséggel, ilyen haver, olyan üzlet, aztán mindig csak pórul járunk!

Csönd

FÉRFI Eddig is nyertek, és eddig is felvették, titokban! Aki nem akarta, annak nem jelent meg a neve!

NŐ Honnét tudod? Lehet, hogy már egyikük sem él!

Kis csönd

FÉRFI Na ne!

NŐ Az is lehet, hogy sose nyert senki, csak hazudták a népnek, hogy ne halmozódjon tovább a nyereményalap... Érted...

Megtakarították a százmilliókat, az államnak... Biztos kaptak érte jutalékot, megérte nekik... Láttál te valakit a tévében valaha, aki nagyot kaszált? Láttál?! Én nem láttam. Mert nem is léteztek!

FÉRFI Nem akarták magukat mutogatni, ez érthető!

NŐ Kamu az egész, sose nyert senki semmit!

FÉRFI De mi nyertünk! Nem láttad, hogy a miénket kihúzták?!

Csönd

NŐ Le fogják tagadni. Még nincs a kezünkben a pénz. Oda megyünk, és azt mondják, hogy hamisítottuk.

FÉRFI Már hogy hamisítottuk volna, mivel?!

NŐ Ezt fogják mondani. Hogy másolóval csináltuk...

FÉRFI Hol van nekünk másolóknak?!

NŐ Előszednek egyet valahonnét, és azt hazudják, hogy rajta volt az ujjlenyomatod... Ha én ki tudom találni, ők hogyan tudnák?! Hogy ne kelljen kifizetni. Vagy hogy előző heti... Vagy tavalyi! Nem tavalyi?

FÉRFI Nem!

NŐ Akkor mást fognak kitalálni. Mindegy. Le fogják tagadni. Mindig, mindent letagadnak. Azt fogják mondani, hogy már jelentkeztek érte mások, és azoknak fizették ki... Aztán perelheted őket, hiába! Vagy elveszik a szelvényt, hogy ellenőrizzék, eltűnnek vele egy ajtó mögött, és soha többé nem kerülnek elő, tőlünk pedig udvariasan megkérdezik, ugyan mire várnunk, nem bankot óhajtunk-e rabolni véletlenül... Észre se veszed, és meg vagy bilincselve... Találnak száz tanút, akik látták, hogy fegyvert rántottál... Meglesz a fegyver is... Itt meg feltűrnak mindent, és megtalálják a heroint, amit ők dugtak ide...

Csönd

FÉRFI Nem szoktál te ilyen lenni, ennyire... gonosz! Sose voltál ilyen!

NŐ Hát nem... mert eddig szegény voltam... De most gazdag lettem! És most már úgy is kell gondolkozni!

Csönd

FÉRFI Mért csak a rossz jut az eszedbe? Éppen most! Amikor minden más lesz... Az egész életünk... Hogyhogy csak a rossz jut az eszedbe?!

NŐ Mért, nem ilyenek? Amikor a haverod azt hazudta, hogy te vezetted a kocsiját!

FÉRFI Sose volt a haverom!

NŐ Mindegy, a kollégád. Kijött a büntetés, ötvenezerről... Gyorsajtásért! Amikor nincs is jogosítványod! Mért, nem voltak szemetek? Bementél, hogy nincs is jogsid, ők vették el, és nem jártál az új tanfolyamra... Gyáva voltál, féltél, hogy megbuksz...

FÉRFI Nem volt értelme, akkor adtuk el a kocsit, mert nem bírtuk tartani!

NŐ Ja, mondták, ha jogszi nélkül, akkor plusz százezer... Mert jogszi nélkül vezettél... Ha én akkor nem rikácsolok az ablaka alatt egész éjjel, levágtak volna százötvenezerre!

FÉRFI Aztán hajnalban könyöröghetted ki a fogdából!

NŐ Mindegy, beszart és kifizette! – Csak a rossz jut az eszedbe! Hát mi jusson az eszedbe?

FÉRFI De hát mi ezt mind rég elfelejtettük! Réges-régen! Mért pont most jutnak az eszedbe?! (Csönd) Megkérünk valakit...
Kap egy kis lét, és ő nyitja meg a számlát...
NŐ Megörültél? Azonnal lelép a szelvényel! És mit tudod te, mennyit kell leadni nekik, a banknak... Majdnem az egészet! Hülyék lennének csak úgy nekünk adni! Ennyi pénzt?!
(Csönd) Nekünk innét el kell húznunk, akkor is, ha odaadják.
FÉRFI Hát nem egy jó hely...
NŐ Nem a házból, hanem az országból!
FÉRFI Miért kéne...?
NŐ Mert ránk fognak mászni! Mindenki! A haverjaid, az ismerősök, az egész ország! Mit mondtál, mennyi, hatszázmillió?
FÉRFI Hatszázöt. (Nevet) Azt az ötöt akár bennük is hagyhatjuk, töröljék ki vele a seggüket...
NŐ Nem hagyjuk bennük! Két évig fényesen megélünk belőle!
FÉRFI Jó, akkor nem.

Csönd

NŐ Mindenki minket akar majd levadászni! Innét el kell húzni, de rögtön! Akkor is, ha nem akarjuk!

Csönd

FÉRFI Nem fogják megtudni. Majd szerényen élünk. Én dolgozom tovább... Még jó is, nem fogok unatkozni...
NŐ Akkor is megtudják. Amint kidobom az ágyakat, már tudni fogják. Azonnal el kell menni! Emlékezz vissza, amikor kaptad azt a jutalmat, mindenki megutált miatta. Mit sírtál nekem, hogy már nem hívnak sörözni!
FÉRFI Nem sírtam, csak rosszülesett!
NŐ Mennyi volt az, hány pofa sörre elég? És máris!
FÉRFI Most elmenni, az érettségjük előtt?
NŐ Majd érettségiznek odakint. Te mondtad. Világnyelven.
(Csönd) Nem cserélünk ki semmit, ebben a szar házban, szó se lehet róla!
FÉRFI Mi az, hogy szar ház?! A nagyapád építette!
NŐ Gyűlölöm! Itt volt boldogtalan az apám!
FÉRFI Mért, nem éltünk itt szépen?!
NŐ Egyszer mentünk moziba, a tizenkilenc év alatt, egyszer!
FÉRFI Én sufnikban aludtam odakint, meg lerobbant szállókon, egyedül, rémes alakok között! Volt, hogy csak én voltam fehér! Az rosszabb, mint itt cigánynak lenni! Nem mertem aludni se... Te legalább szállodában laktál, alhattál a cselédekkel, négyen voltatok csak egy szobában! És amikor megváltam a kezemet, és meggyúlt, és itthon le akarták vágni csuklóból, csak nem hagytam, a kurva anyjukat?!... Meg amikor leszakadt alattam a létra, nehogy már orvoshoz menjek, mert kiderül, hogy svarcba melózok, és hónapokig fáj, amikor lélegeztem!... Dehogy mentem én orvoshoz, kinek van annyi pénze, biztosítás nélkül!...

Csönd

NŐ Mit tudod te, mi volt az, hetekig, hónapokig egyedül a kölkökkel? Nekem kellett megtanulnom az egész rohadt matekot, nekem, hogy kihallgassam őket! A fizikát, a kémiát! Engem majdnem megváltak hetedikben matekból, mert már akkor segítenem kellett az anyámnak!

FÉRFI Mintha én nem ugyanezt csináltam volna, amikor te voltál kint!

Csönd

NŐ A Sanyi küldi ránk először a verőlegényeket. Jár neki belőle ennyi meg ennyi. Merthogy a család!... A család!... A Joli itt fog zokogni naphosszat, hogy ennyi meg ennyi millió kell neki anyagra, és hogy az anyja adott pénzt az apámnak a mankójára... Itt fog nekünk zokogni! A Joli... Elkérte a mankót! Utána, elkérte, hogy ő adta rá a pénzt! Nem kellett náluk senkinek, az apám mankója, mégis!... (Sír)
FÉRFI Én azt hittem, elkallódott...
NŐ (sír) Oda kellett adnom...
FÉRFI Micsoda mázli, hogy nekem sose voltak rokonaim!
NŐ Mért nem az apám nyerte?! Kivittük volna, hogy megoperálják... (Sír)

Csönd

Jönnek majd az iskolából, hogy adakozzunk a tornateremre, az Attila-szoborra...
FÉRFI Adunk valamit. Futja.
NŐ Te képes vagy és elszórod az egészet!

Csönd

FÉRFI Jöttem haza, és a vagonban arra gondoltam, miért éppen én... Amikor vannak nyomorultabbak... Láttam Pesten az utcán, ott alszanak a földön... Hajléktalanoknak kéne adni az egészet. (Nevet) Ez jutott eszembe... Örület... Én is hülye vagyok... Az egészet!... (Nevet)
NŐ Nem vagy magadnál!
FÉRFI Jó, nem adjuk nekik, de eszembe jutott.
NŐ Mennyi jutna egyre, kiszámoltad?
FÉRFI Nem...
NŐ Mennyi hajléktalan van, hatvanezer? Mintha olvastam volna.
FÉRFI Nem tudom.
NŐ Mindegy, legyen százezer. Mennyi jut egyre?
FÉRFI (számol egy darabig) Hatszáz forint.
NŐ Na. Megéri?

Csönd

FÉRFI De én nem akarom nekik adni!
NŐ Egyszer lagnának jól belőle. Többet koldulnak össze egy nap alatt. Sőt meg se kápiják azt a hatszázat. Nem mehetsz oda mindhez, nem nyomhatod a kezükbe... Odaadod valami szervezetnek, hogy ossza ki, mennyi marad belőle? Ellopják a felét... a kétharmadát... Á, ellopják majdnem az egészet, minden hajléktalannak jut egy százas, a legjobb esetben... Ezt akarod?

Csönd

FÉRFI Ha már, akkor inkább rákos gyerekeknek...
NŐ Ugyan már, azok is ellopják, benne volt a tévében! Mért, mikor a kirándulásra gyűjtöttek, mennyi jutott belőle a kölköknek? A tizede se! Zsíros kenyeret kaptak hagymával,

egy hétig azt ették, azt is csak napi kétszer! Napi háromezere-
rért! (Csönd) Vidd el. Fogjad és vigyed. Nem lesz nyugodal-
mam, amíg itt van. (Csönd) Nem bírok együtt aludni ezzel a
szarral.

FÉRFI Milyen szarral?

NŐ A kávésdobozzal.

Csönd

FÉRFI Tedd a párnád alá.

NŐ Égetné a nyakamat.

FÉRFI Akkor én teszem a párnám alá.

NŐ Akkor is az én nyakamat fogja égetni. (Csönd) Olyanok
közé kerültünk, mint az a vadállat, az a kopasz fülbevalós, a
nyitott kocsiával, aki a zebrán akart elgázolni, és visszajött
és sípcsonton rúgott és hátba vágott, amikor feltápáskod-
tam! Csak nézték és röhögtek! Én meg szedegettem össze a
tojásból, ami megmaradt! Ott álltak és röhögtek, senki le
nem hajolt volna, az istennek se! (Csönd) Olyan kocsit kell
vegyél... Olyan napszemüveget... Olyan farmeringet... Le kell
nyíratnod a hajadat... El kell gázolnod a gyalogosokat a zeb-
rán... Különben megérik rajtad, hogy nem vagy közibük
való... Meg fogják érezni. Hiába próbálsz olyan galád lenni,
mint ők. Veled mindig ki tudtak tolni.

FÉRFI Nem igaz!

NŐ Egy mamlasz vagy, egy mulya lajhár. Egy nagy dumájú,
gyáva alak... Egy link... Pitiáner stiklik, azok járnak a fejed-
ben. Sose bírtál felnőni.

FÉRFI Ezért szerettél belém.

NŐ Ezentúl a pénzedért fognak szeretni. Én voltam az egyet-
len, aki nem a pénzedért szeretett. A kölkeid eddig is a pén-
zedért szerettek, amit ki tudtak sírni belőled. (Csönd) Keve-
sebbet kellett volna nyerni. Annyit, amennyit még nem
akarnak elszedni... Egy-két milliót...

FÉRFI Bocssás meg, hogy több lett. Szánom-bánom. De az
egy-két millió is túl sok, a Janiékhoz kétezerért törtek be, és
nyomorékra verték az anyját...

Csönd

NŐ Adjuk vissza.

FÉRFI Mi?

NŐ Vidd vissza.

FÉRFI Kinek?

Csönd

NŐ Későn jött ez nekünk... A gyerekeknek meg túl korán.

FÉRFI Mikor kellett volna, húsz éve, amikor elvettelek? Húsz
év múlva, amikor már nem is élünk? Mikor?

NŐ Vidd el. Úgyis el akarod lopni az egészet. Dehogynem!
(Leveszi a kávésdobozt, az asztalra teszi) Tessék. A kávésdoboz
is a tiéd. Prah.

Csönd

FÉRFI Akkor már inkább adjuk a kölköknek az egészet,
döntsék el ők, mire költik.

NŐ Na ezzel tennéd csak tönkre őket egészen.

FÉRFI Mért, így a jó nekik, ennyire szegényen? Nem merek a
szemükbe nézni! Jönnek haza, és mi van? Káposzta, krump-
lileves... Mit tudtam adni nekik, én, az apjuk?! Lesül a bőr a
képemről, ott vagyunk velük valami ünnepségen, a többi gye-
rek vigyorog, rohangál, ezek meg csak ácsorognak letörve...

NŐ Nagyon jól volt ez így. Megtanulhatnak küzdeni. Ha nem
akarnak, akkor nem, az ő dolguk. Ha lopnak, hát lopjanak,
az is erőfeszítés. De ha teli lesznek pénzzel, akkor nem fog-
nak küzdeni soha, semmiért.

Csönd

FÉRFI Félsz, hogy felnőnek és elhagynak. De fel fognak nőni,
és itt fognak hagyni keményen. Ez a te bajod, ettől rettegsz!

NŐ Látszat ez az egész... Veled is, már mióta... Velük is... Sem-
mi sem igaz az egészből...

FÉRFI Mit sipákolysz?! (Csönd) Az fáj neked, hogy ezt én csinál-
tam! Ezt én szereztem! Egyedül! Én voltam kitartó! Kitartó
voltam, én! Mégse voltam tehetetlen, ez a baj! Fáj neked,
hogy nekem sikerült!

Csönd

NŐ Mit kapsz érte?

FÉRFI Micsodáért?

NŐ A pénzért. Nem tudod kicserélni, ami volt. Nyomorúság,
az volt. Azt nem lehet kicserélni utólag. Akkor meg minek?

Csönd

FÉRFI Nem vagyunk mi annyira vének... Lehet még húsz jó
évünk... Jut egy évre harmincmillió! Most már meg se bírunk
halni, rákapcsolnak a csövekre a legjobb kórházban, és rágni
se kell, táplálnak alulról! (Nevet) Nem mi fogunk várni, ők
fognak várni, itt fognak ülni az orvosok tucatjával, és sorszá-
mot húznak, hogy ki jött előbb! Mi pedig jól megmondjuk
nekik! (Nevet)

NŐ (kiabál) Mit akarsz nekik megmondani?!

FÉRFI Amit akarok!

NŐ Mit akarsz te mondani!? Micsodát?! (Sír) Gyűlölöm! Az
egész életemet gyűlölöm! Veled együtt! Eddig még hagyján...
De hogy ezután is, gazdagon! (Zokog) Nem bírom!

Csönd

FÉRFI De hát miért... Jól megvultunk... Nem? Megvultunk! Sose
mondta ilyen... Miért pont most?! Hogyhogy?! Ezt most miért?

Csönd

NŐ (összeszedi magát, megtörli a szemét) Kivel fogsz ott haver-
kodni? Milyen nyelven? Kivel mész sörözni? Kikötőkben
fogsz bóklászni, és magyar tengerészekre vadászol, te sose
bírtál meglenni egyedül, és pont úgy fognak átverni, ahogy a
haverjaid!

FÉRFI Nem is szoktak! – Majd nem megyek a kikötőbe!

NŐ Egész nap a nyakamon fogsz lógni. A tévét bámulod és
beleőrülsz. (Csönd) Itt halt meg az apám... Hol leszek én ott-
hon ezután? Valahonnét nézni kell ezt az egészet... Bámul-

jam, hogy mosogatnak, takarítanak rám a rabszolgák, az olyanok, mint én voltam? *(Összerázkódik)*

FÉRFI Meg lehet azt szokni.

NŐ Te majd parancsolgatsz, üvöltesz rájuk, el tudom képzelni...

FÉRFI *(üvölt)* Mikor üvöltöttem én?! *(Csönd)* Te akartál szigeteket az Adrián!

NŐ Dehogyan akartam, nem vagyok én annyira hülye! Vidd innét ezt a szart! Nekem nem kell! Te nyerted, hát húzz is el velem!

FÉRFI Ez valami ördögi dolog, ez a papír? Valami átok, vagy mi az isten!? Ekkora mázlit visszaautasítani!? Ez bűn! *(Csönd)* Mi lesz a kölkökkel?

NŐ Fölnevelem őket egyedül.

FÉRFI Miből!?

NŐ Majd takarítok. Családi pótlék... Lesz valahogy. Vidd már! A tiéd! Nekem nem kell!

Csőnd

FÉRFI *(eltökélten feláll, kis csönd)* Jó. Elviszem. Új életet kezdek. Nélkületek. A vonatban is, már láttam magam, ahogy repülök a helikopterrel... de ti nem voltatok benne! Egyedül repültem! Ti sehol se voltatok! Láttam, ahogy leszállok akárhol... És rohantak a szolgák, és én parancsolgattam nekik... Ezt úgy láttam, hogy most is látom! Ez lesz! És azt is láttam... nem ma, korábban, sokszor... hogy nem engedem el aznap az apámat... Nem fogják azok megkésélni, eldugom az egyenruháját, és ma is élni fog!

NŐ Menjél, de rögtön.

FÉRFI Mi lenne, ha még együtt lennének, a szüleim... Nem bírnának többet inni, mint amennyit ittak... Csak jobbat...

NŐ Hányszor ígérted, hogy felújítod a tetőt! De féltél, hogy leesel! Nem engedted, hogy ácsot hívjak, majd te! Gyáva, piti link!

FÉRFI Kifestettem, egyedül!

NŐ De a létrára én másztam, te szédülsz!

FÉRFI Fáj a térdem akkor!

NŐ Legyél egyszer bátor. Van hozzá pénzed... Menjél már!

FÉRFI Megyek is! *(A fonott székhez megy, felveszi a szatyrot)* Mit vihetek el?

NŐ Bármit.

Férfi tétovázik

Élesztőt hoztál?

FÉRFI Mit?

NŐ Élesztőt. Reggel kértelek.

FÉRFI Kiment a fejemből.

Csőnd

NŐ A tévét még hozd be. Nekem nehéz.

FÉRFI Ide?

NŐ A szobába!

FÉRFI Ki se vittem!

NŐ Dehogyanem. Kidobtad.

FÉRFI Csak szó volt róla! *(Csönd. Az asztalhoz megy, felveszi a kávédobozt, áll)* Ha utalok nektek belőle, azt azért felveszed?... *(Csönd)* Figyelj... Csinálj vele, amit akarsz, én nem szólok bele. Arra költöd, amire akarod... Csak hadd marad-

jak... Ha eddig kibírtál, most mért nem?! Azt mondtad, amikor volt az a micsoda, amikor meghülyültél... hogy azért jöttél vissza, mert engem már megszoktál... Nem a gyerekek szagát mondtad, hanem az enyimet! Hogyhogy most el akarsz szokni?! Azt nem lehet csak úgy!

NŐ Vidd innét a fenébe!

Csőnd

FÉRFI A dobozt itt hagyom. Prah...

NŐ Jó.

Csőnd

FÉRFI Elviszem a fürdőköpenyt, a régit... *(Csönd)* Várjuk meg a gyerekeket, ők mit szólnak...

NŐ Menj már!

Csőnd. Férfi kinyitja a dobozt, kicsomagolja a nejlonból a szelvényt, leteszi az asztalra, leül. Nézik a szelvényt

FÉRFI Hol fogok én aludni ma éjjel?

NŐ Kiváltod a pénzt, kiveszel egy szobát...

FÉRFI Nem adják oda olyan gyorsan!

NŐ Van nyolcezer hétszáz a táskámban, vidd el.

Csőnd

FÉRFI Miért akarsz kirúgni, mit vétettem?! Eddig élhettem itt, ezután miért nem?!

Csőnd

NŐ Esendő voltál... Kicsi, vacak ember...

Csőnd

FÉRFI És most mi van?

NŐ Gazdag embert nem lehet szánni.

Csőnd

FÉRFI Égessük el. Ezt a szart. Ha elégetjük, maradhatok? *(Csönd. Feláll, a sparhertről felveszi a gyufát, visszamegy az asztalhoz, leül)* Meggyújtom. Meggyújtsam?

Csőnd

NŐ Nem lehetne, hogy felveszünk belőle valamennyit?... Nem sokat... Csak annyit, hogy sírkövet állíthassak apukának...

FÉRFI Nem lehet. *(Csönd)* Te is jobban szereted az apádat utólag.

Csőnd

NŐ Visszaviszed a mobilt.

FÉRFI Nem viszem vissza.

NŐ Úgyse lesz pénzed használni!

FÉRFI Kiteszem az éjjeliszekrényre, és nézem, milyen szép!

(Csönd) Meggyújtom. Meggyújtsam?
NŐ Ne az asztalon! A csapnál!

Felállnak, Nő fogja a szelvényt, Férfi a gyufát, a falikúthoz mennek, csönd

FÉRFI Meg fogjuk ezt bánni. Bele fogunk örülni, rögtön utána.
NŐ Nem baj.

Csönd

FÉRFI Kapjanak édszet, rákot, madárinfluenzát – másszanak rájuk a végrehajtók – kapcsolják ki az áramukat – egyenek zsír-

szalonnát reggel-délben-este – ne lássanak jó meccset soha – mérgezzék meg a vizüket – rohadjon le a tökük – vakuljanak meg – ne kapjanak beutalót – temessék el őket elevenen – robbantsák fel nekik egyenként a hasukat, a heréjüket, a lábfejüket – kaszálják le őket a terroristák – ássák őket verembe nyakig – kapjanak hígfosást és székrekedést egyszerre – vegyék el a jogosítványukat – pusztuljon ki az anyanyelvük – ne bírjanak aludni... ha lenne pénzem, géppuskát vennék, és lőnék, lőnék, lőnék!... (Csönd) Meggyújtom.
NŐ Gyűjtsd meg.

Férfi gyufát gyújt, Nő tartja a szelvényt, a szelvény lángra kap. Sötét lesz, csak a szelvény ég, lassan elhamvad, sötét